न्यर्थ *n.* Verderben, Untergang.
न्यसन *n.* das Stellen, Ordnen, Hinwerfen, Erwähnen.
न्यस्तदण्ड harmlos, friedlich (*eig.* der den Stock niedergelegt hat).
न्यस्तव्य *u.* **न्यस्य** niederzulegen, hinzustellen.
न्यंह् (*nur Loc.*) der sinkende Tag.
न्यांचम् (*Ger.*) niedersenkend.
न्याय *m.* Regel, Grundsatz, Methode, (rechte) Art und Weise; Rechtshandel, Urteilsspruch; logischer Beweis, Schluss, Logik, das Nyâyasystem (*ph.*). **न्यायेन** *u.* **°यात्** (—°) nach der Weise von; **न्याय** (°—), **न्यायेन** *u.* **न्यायतस्** nach der rechten Art, nach Gebühr.
न्यायवन्त् *u.* **°वर्तिन्** sich nach Gebühr betragend.
न्यायवादिन् nach Gebühr redend.
न्यायविद्या *f.* die Wissenschaft der Logik.
न्यायवृत्त = **न्यायवन्त्**.
न्यायशास्त्र *n.* Lehrbuch der Logik.
नैयिक *n.* Logik.
न्याय्य regelmäfsig, gebührlich, passend, angemessen. *n. adv.*
न्यास *m.* das Niedersetzen, Einsetzen, Hinlegen, Deponieren, Anvertrauen, Auftragen; Aufgeben, Verlassen; Hinwerfen, Niederschrift, Zeichnung; Erwähnung.
न्यासी कर् jemd. etwas anvertrauen.
न्युब्ज umgestürzt, umgewandt.
न्यूङ्ख *m.* die O-Einfügung (*r.*).
न्यून mangelnd, unzureichend, zu wenig, geringer, kleiner, weniger, (um *Instr. o.* —°; als *Abl.*). *Abstr.* **न्यूनता** *f.*, **°त्व** *n.*
न्यूनय्, **°यति** vermindern.
न्यूनाधिक *Adj.* zu wenig oder zu viel.
न्यूनाधिक्य *n.* Mangel oder Überschuss.
न्यूनी कर् vermindern.
न्यौकस् sich freuend *o.* gewohnt an (*Loc.*), behaglich.
नृधीश *m.* Männerherr, König.
न्वै (= **नु वै**) nämlich, ja, eben.

प

1. **प** (—°) trinkend.
2. **प** (—°) schützend.
पक्तर् *m.* Kocher, Brater, Bäcker.
पक्तव्य zu kochen.
पक्ति *u.* **पंक्ति** *f.* das Kochen, gekochte Speise; Verdauung; das Reifwerden, Entwickelung.
पक्थ *m. Mannsname, Pl. Volksname.*
पक्व gekocht, gar, zubereitet, gebacken, gebrannt; reif, fertig, entwickelt; *n.* gekochte Speise.
पक्वता *f.* Reife.
पक्वेष्टक aus gebrannten Ziegeln; *f.* **आ** ein g. Ziegel.
पक्ष *m.* Flügel, Feder (*auch beim Pfeil*); Körperteil; Seite, Hälfte, Halbmonat; Teil, Partei, Anhang, Schar; Fall (*bes. einer von zwei Fällen*); Ansicht, Meinung, Behauptung (*bes. eine von zwei sich gegenüberstehenden*); Klage (*j.*), das Subjekt eines Schlusses (*ph.*). **पक्षे** im anderen Falle, andererseits; in Bezug auf (—°).
पक्षक (*adj.* —°) Flügel.
पक्षग्रहण *n.* das Parteinehmen.
पक्षग्राह *u.* **°ग्राहिन्** Partei nehmend.
पक्षता *f.* Bundesgenossenschaft.
पक्षत्व *n.* das Teilsein von (—°); das Klagesein (*j.*).
पक्षधर Partei haltend; *m.* Vogel.
पक्षपात *m.* Flug; Parteinahme, Parteilichkeit, Vorliebe für (*Loc., Gen., Acc. mit* **प्रति** *o.* —°).
पक्षपातिन् fliegend; parteiisch für (—°).
पक्षपुच्छ *n. Pl.* Flügel und Schwanz.
पक्षवन्त् beflügelt; eine Partei habend.
पक्षस् *n.* Flügel, Seite.
पक्षाभास *m.* Scheinklage (*j.*). *Abstr.* **°त्व** *n.*
पक्षिन् geflügelt, parteiisch für (—°); *m.* Vogel.
पक्षिराज् *u.* **°राज** *m.* Vogelkönig (*Bein. Garuḍa's*).